

[Đồng Nhân Conan] Kha Nam – Conan

Contents

[Đồng Nhân Conan] Kha Nam – Conan	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	7
4. Chương 4	9
5. Chương 5	12
6. Chương 6	12
7. Chương 7	14
8. Chương 8	16

[Đồng Nhân Conan] Kha Nam – Conan

Giới thiệu

Thể Loại: Đàm mỹ, hiện đại, nhất thụ đa công, công sủng thụ, nhẹ nhàng, ấm áp, điền (ngọt) văn, pink, đồng nghiệp và

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dong-nhan-conan-kha-nam-conan>

1. Chương 1

Conan – Kha nam 01

“Tiến sĩ Agasa, rốt cuộc được chưa vậy?” Conan lo lắng hỏi.

“Shinichi a, đừng lo lắng, hai ngày nữa là được thôi. Thật vất vả mới có được mẫu thuốc này, có thể để cho Haibara nghiên cứu chế tạo thuốc giải, nhưng này dù sao đây cũng là một loại độc dược nguy hiểm, nghiên cứu chế tạo thuốc giải đương nhiên cũng phải cẩn thận và từ tốn nha.” Tiến sĩ Agasa buồn cười nhìn Conan.

Cười tiểu tử này sao gấp gáp đến độ như vậy

Từ sau khi đem tổ chức áo đen gom một lưới bắt hết, thì ở tại căn cứ bí mật của chúng tìm được một số thuốc còn chưa kịp tiêu hủy, từ hôm đó đến nay đã hơn một tháng, Conan cơ hồ mỗi ngày đều tới hỏi thăm tiến trình đến đâu rồi.

Trong vài ngày đầu còn có thể kiên nhẫn đem quá trình nghiên cứu giải dược kể cho nhóc nghe, nhưng một thời gian sau, cũng bị nhóc này hỏi đến thấy phiền, không muốn để ý đến kẻ gốc đang chìm trong tình yêu này. Thử nghĩ xem, làm gì có ai chịu đựng nổi mỗi ngày đều bị nhóc oanh tạc suốt hai tiếng đồng hồ chứ?

Vậy nên Tiến sĩ Agasa cũng chỉ phải ‘bị buộc’ đi ra ‘tiếp khách’. Azzzz! Tiểu hài tử hiện nay chẳng hề có chút một tôn lão kính hiền gì hết (tôn trọng người già, kính trọng người tài)! Tiểu tử Conan này cũng thật

là, cho dù muốn gấp khôi phục nguyên dạng để lấy bộ dáng của Shinichi đi gặp Ran, nhưng cũng không cần mỗi ngày đều đến đây ‘báo danh’ như vậy chứ?

Thật là! Nhìn hấn nè: hai tay nhỏ bé gắp gao nắm lấy áo blouse của mình, đôi mắt vốn to tròn lại càng mở lớn hơn nữa, trông mong mà nhìn mình, con người trắng đen rõ ràng, ánh lên sự chờ đợi, nhìn thẳng vào mình đầy hy vọng. Không thể tưởng được nha, Shinichi thật là một tiểu tử đáng yêu đến vậy!

Khụ khụ! Mình đang suy nghĩ gì đây nha! tiến sĩ Agasa cuống quýt thu hồi tâm tư (mơ ám) của bản thân, chuyên tâm ứng phó với tiểu quỷ dễ thương đứng trước mắt này.

“Ta nói Shinichi nha, cháu sao gấp muốn khôi phục nguyên dạng đến vậy chứ, rốt cuộc phải làm sao đây nha?” Tiến sĩ Agasa vẽ mặt bồn chồn nói, “Chắc không phải là muốn gặp thông báo với Ran chứ nhỉ?”

“Ai..... ai nói chứ, đâu phải!”

Trên mặt nóng lên, không cần soi gương, Conan cũng biết mặt mình nhất định đỏ như ‘Táo Fuji’ chính hiệu.

“Vậy cậu gấp như thế là định làm gì a?” Lúc này, một giọng Osaka quen thuộc đột nhiên từ cửa truyền đến.

“Gì? Hattori?! Sao cậu đến đây?” Conan giật mình nhìn Heiji Hattori đang cười đến sáng lạn.

“Thì nhớ cậu thôi?. Hattori vừa nói vừa cười hì hì đi đến, trong đầu còn hiện rõ bộ dáng đỏ mặt vừa rồi của nhóc Conan, thật sự là rất đáng yêu, cả khuôn mặt hồng hồng, thật muốn cắn một ngụm!

“Cái gì chứ! Đừng làm bộ ngớ ngẩn để lừa đảo qua mặt mình, nói mau! Có phải lại có vụ án gì không?”

“Gì chứ, mình thật sự chính là đến thăm cậu!”

Thật vậy chẳng? Ánh mắt hoài nghi bắn về phía Hattori.

“Đừng vừa thấy mình liền cho rằng có chuyện xảy ra được không!” Gì chứ, sao lại dùng loại ánh mắt hoài nghi này đến nhìn mình chứ? Thật sự là tổn thương a!

“Hừ!” Ai bảo nhà người từng có ‘tiền án tiền sự’ chứ!

“Được rồi được rồi, đừng như vậy nữa! Mình thật vất vả đến đây một chuyến, cậu còn dùng ánh mắt hoài nghi mà nhìn mình, thật đúng là vô tình quá nha! Cậu không thể đáng yêu một chút, ôn nhu một chút sao?”

“A?” Tên này đang nói gì vậy nha?

“Ách, không có gì cả!” Nguy hiểm thật! Thiếu chút nữa đem suy nghĩ thật trong đầu biểu hiện ra ngoài, hy vọng với sự trì hoãn của Kudo có thể phát hiện không ra.

(Người Nhật có thói quen gọi nhau bằng họ khi tỏ ý khách sáo hoặc khi chưa được đối phương cho phép gọi bằng tên, tên riêng hoặc nickname chỉ có người nhà hoặc bạn cực kỳ thân mới gọi)

Quả nhiên sau đó Conan không nói gì thêm, chỉ là nhìn hấn một cái, nghĩ thầm rằng: tên kỳ quái này. Rồi sau đó lại xoay đầu chuyển hướng sang tiến sĩ Agasa, “Tiến sĩ, thuốc giải ước chừng mấy ngày nữa mới có thể hoàn thành nha?”

“Àn, chắc 3 ngày nữa đi.”

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá!” Conan còn chìm đắm trong niềm vui sướng vì sắp khôi phục nguyên dạng, Hattori cúi đầu nhìn bộ dáng hưng phấn kia của hấn, thì lộ ra tươi cười sâu xa khó hiểu: còn có ba ngày a.....

“Sau khi khôi phục, người đầu tiên phải bắt chính là đạo chích KID!”

“Sao?! Bắt đạo chích KID?!” Tiến sĩ Agasa cùng Hattori đều đồng thời kinh ngạc.

“Cháu phải bắt KID trước tiên?” Tiến sĩ Agasa nghi hoặc nói, “Sao vậy, ta còn nghĩ đến cháu sẽ báo với Ran trước tiên chứ!”

“Cháu đã nói là không phải mà!” Bị đề cập đến người mình thích đương nhiên là sẽ ngượng ngùng a, “Táo Fuji” lần thứ hai được đưa ra thị trường, “Cháu phải bắt được KID trước, hần là một kinh địch cực kỳ, cực kỳ có tính khiêu chiến a.”

“Nhưng gần đây hần dường như thật an phận, đều không thấy thư báo trước gì cả.” Tiến sĩ Agasa cau mày nói. (trước khi làm ‘vố’ nào, Kid đều gửi thư báo trước)

“Ân, cháu cũng thấy thật kỳ quái, hần gần đây thật rất im lặng. Cháu có dự cảm điềm xấu.”

“Đây giống như yên bình trước bão táp nga!” Hattori nói xuôi theo. Nhận ra ánh mắt của Conan chuyển sang mình, hần thoải mái lần thứ hai thể hiện ra khuôn mặt tươi cười sáng 400W. (tương đương 8 cây đèn huỳnh quang 1m2 gộp lại và lượng điện tiêu thụ thì bằng 10 cái bóng huỳnh quang này, anh quảng cáo close up a) =))))

‘Tên này gần đây cũng thật kỳ quái nha, không có chuyện gì sao cười đến sáng lạn như vậy hả? Định khoe răng trắng sao?’ Conan liếc Hattori, trong lòng suy nghĩ.

-0-

Tên các nhân vật: (Mình để âm Nhật cho dễ theo dõi) =))))))

Edogawa Conan – Giang Hộ Xuyên Kha Nam – (họ tên)

Kudo Shinichi – Công Đẳng Tân Nhất –

Hattori Heiji – Phục Bộ Bình Thứ –

Mori Ran – Mao Lợi Lan –

Agasa – A Lạp –

-0-

Táo Fuji

-0-

-0-

Vụ án kế:

tay trái bắt đầu làm việc, sờ xuống thất lưng của Shinichi, thật nhỏ và mềm nga! Tay phải xoa hai má của hần, thật mềm thật mịn nha, xúc cảm thật tốt! Mục tiêu kế tiếp là đôi môi, kia chính là thứ mình nghĩ đến đã lâu a. Chậm rãi cúi đầu, tới gần..... tới gần..... gần chút nữa.....

2. Chương 2

Conan – Kha nam 02

Một tuần trước.

Hôm nay, Hattori đang nằm trên giường xem tạp chí.

“Heiji! Heiji!” Dưới lầu truyền đến tiếng gọi của mẫu thân.

“Gì vậy mẹ?”

“Con có thư nè, nhưng không thấy tên người gửi.”

“Sao? Để con xem xem.”

Một phong thư thuần trắng, mở ra, giấy cũng là thuần một màu trắng, bên trong chỉ có một hàng chữ:

[Sáng mai 10:00 đến khu XX, tôi giúp cậu đạt thành tâm nguyện. Không gặp không về.

Nổi danh vô đối!

Ngày xx Tháng xx Năm xx]

” ‘Nổi danh vô đối?’ Đây là ý gì? Là kẻ nào muốn đùa dai sao? Quên đi, không nghĩ nữa, ngày mai đi xem chẳng phải sẽ biết sao!”

Hattori không thể tưởng tượng được một chút tò mò của bản thân sẽ khiến hắn có thể tìm được báu vật mình muốn bao lâu nay.

Sáng hôm sau.

“Cuối cùng tới đây rồi, ta thật muốn nhìn thử cái tên ‘Vô đối’ kia rốt cuộc là ai! Tên này tốt nhất là thật sự có chuyện trọng yếu tìm ta, nếu không..... (lầm bầm) Bắn! Dám chọc tới ta – người đánh khắp Osaka không địch thủ – Heiji Hattori đại gia, thì tên đó thật sự là không muốn sống nữa rồi!

Gi? Cái dáng kia..... dáng vẻ kia không phải là.....” Hattori đột nhiên ngậy ngấn cả người, thân ảnh đứng cách đó không xa không ngờ là.....

“Kudo?!”

Hattori kinh ngạc gọi, sao lại là Kudo! Hắn không phải bị teo nhỏ sao? Cho nên không thể a! Nhất định là tối hôm qua xem miêu cầu đại chiến, đi ngủ quá muộn, thần trí không tỉnh nên ta hoa mắt thôi!

Dụi dụi mắt nhìn lại, sao vẫn là thân ảnh của Kudo? Nhận sai người sao? Tuyệt đối không thể! Ta – Heiji Hattori có thể hướng về Thiên chiếu Đại thần vĩ đại mà thề: Bất cứ ai ta đều có thể nhận sai, nhưng duy độc Kudo Thám tử Tokyo, cứu thế cho giới cảnh sát Nhật Bản Shinichi Kudo, cho dù hắn hóa thành tro ta cũng có thể từ trong đồng bụi mà nhìn ra mặt hắn!

(Thiên chiếu Đại thần: Thần mặt trời vĩ đại của Nhật Bản, tựa như Giêsu trong Thiên Chúa hay Thích ca trong Đạo Phật)

Đơn giản là hắn ở trong mộng của ta xuất hiện mấy ngàn mấy vạn lần rồi, từ lâu đã đem hình ảnh hắn khắc thật sâu vào trong đầu trong tim.

Chẳng lẽ bản thân ta ngày đêm mong nhớ Kudo đến cuối cùng đã cảm động đến thượng đế rồi sao, cho nên Ngài tạo ra một Kudo giống hắn như đúc, gửi đến đây để khảo nghiệm, an ủi tâm linh bé nhỏ cùng xoa dịu miệng vết thương đang rỉ máu của ta sao? Ân, có thể a.

Đi đến trước mặt Kudo, nhìn hắn mỉm cười với mình, thật sự là giống Kudo như đúc.

Đúng rồi! Nếu Kudo được gửi đến để giải nỗi khổ tương tư của ta, như vậy ta hắn là có thể muốn làm gì thì làm a?

Hai tay lập tức hành động: tay trái bắt đầu làm việc, sờ xuống thắt lưng của Shinichi, thật nhỏ và mềm nga! Tay phải xoa hai má của hắn, thật mềm thật mịn nha, xúc cảm thật tốt! Mục tiêu kế tiếp là đôi môi, kia chính là thứ mình nghĩ đến đã lâu a. Chậm rãi cúi đầu, tới gần..... tới gần..... gần chút nữa.....

Gi? Sao Kudo vẫn cứ thản nhiên cười chứ? Vào thời điểm này, chẳng phải hắn nên.....

Trong đầu hiện lên một tia chớp, đây không phải Kudo! Kudo tuy rằng xử sự bình tĩnh, trầm ổn, nhưng ở phương diện tình cảm hắn thật sự rất trực trác ngây ngô, hơn nữa da mặt cực mỏng, không có khả năng vào tình huống như vậy mà không hề phản kháng chút nào! Người này nhất định là giả!

Hattori đẩy mạnh người đang ôm trong lòng ra, mở to hai mắt nhìn sâu vào người vẫn đang thản nhiên cười kia. Nhìn hành động của Hattori, “Kudo” chỉ bình thản nhiên cười, trong con ngươi chỉ loén lên một tia sáng quỷ dị quang mang, bình thản hỏi: “Sao vậy, Hattori? Nhìn thấy ta mà không vui sao?”

“Người không phải Kudo!” Hattori lạnh lùng nói.

Một khi xác định người trước mắt không phải Kudo, thái độ của Hattori lập tức thay đổi rõ rệt.

“Cuối cùng cũng phát hiện sao? Tôi còn tưởng phải chờ thêm một lúc nữa thì ‘huynh đài’ mới có thể phát hiện chứ, dù sao tình yêu sẽ khiến người ta bị ‘say xe’ mà.” ‘Kudo’ cười đến có chút chói mắt.

“Yêu..... Tình yêu?!” Hattori kinh ngạc kêu lên, có chút chột dạ hỏi, “Cái gì mà tình yêu? Tình yêu của ai với ai chứ? Người đừng có mà nói hươu nói vượn!” Trên mặt giống như có lửa đốt, nhưng được cái làn da ngăm nên nhìn không ra.

“Vậy sao? Tôi đang nói hươu nói vượn sao?” ‘Kudo’ nhướng mi lên, hỏi tiếp “Cậu chẳng lẽ không thích chủ nhân của khuôn mặt này sao? Cậu dám thừa nhận cậu không yêu cậu ta sao?”

“!”

Hattori nghe xong trong lòng cả kinh, tình cảm của bản thân đối với Kudo luôn luôn che giấu tốt lắm, Tên này làm sao biết được? Kể này rồi cuộc là ai? Từ từ! Cái trang giống như đúc, đến giọng nói cũng bắt chước giống mười phần, chẳng lẽ hắn là.....

“KID! Người chắc chắn là KID!”

“Ha hã, thật thông minh.” “‘Kudo’, không, hiện tại hắn phải gọi hắn là KID, thoải mái thừa nhận, không chút không lo lắng Hattori có thể báo cảnh sát bắt mình, còn cười tươi tắn nói, “Hattori nha, tôi tình cờ biết được bí mật lớn nhất của cậu nha, cậu tính sao đây?”

Cái gì mà tình cờ! Tên này căn bản là cố ý mà! Hattori thở phì phì trừng mắt nhìn KID, nhưng hiện tại dù tức cũng vô dụng, ai bảo bí mật mà hắn muốn giấu nhét, lại bị tên đạo chích muôn mặt này biết được chứ!

“Người muốn gì?”

“Đừng tức như thế.” KID vui sướng nhìn bộ dáng người khác chột vật vừa cười, nói, “Tôi chỉ là muốn cùng cậu làm một cuộc giao dịch thôi.”

“Giao dịch gì chứ?” Dừng một chút, Hattori nhớ tới vài việc, lập tức bổ sung, “Ta sẽ không giúp người trộm đồ đâu nha.” Hattori cũng không quên tên đang đứng trước mắt mình là một đạo chích nổi danh lừng lẫy trên thế giới.

“Tôi có thể giúp cậu có được Shinichi Kudo.” Ngữ khí thản nhiên, bình tĩnh, thoải mái như đang nói chuyện thời tiết

“Người nói gì?” Hattori sững sờ há to miệng.

“Tôi nói ‘tôi có thể giúp cậu có được Shinichi Kudo’. Cậu không phải đã muốn có được hắn thật lâu rồi sao? Tôi nghĩ cậu chắc cũng sắp tới cực hạn rồi ha.”

“Ta.....”

Hattori quả thật kinh ngạc đến nói không ra lời, bởi vì KID nói đúng, hắn đích xác sắp đến cực rồi.

Lần đầu gặp mặt Shinichi Kudo, hình ảnh Shinichi khi đó thân thể thống khổ đến cực độ mà vẫn có thể bình tĩnh phá án, đem chân tướng hung thủ lôi ra ánh sáng, nghị lực đó đã thuyết phục Hattori sâu sắc, tiến tới khiến hắn động tâm.

Sau khi biết Shinichi bị hạ loại độc được kỳ quái khiến cơ thể bị teo nhỏ, tình cảm Hattori đối với Shinichi lại càng thêm một phần thương yêu, luôn muốn được hảo hảo bảo hộ hắn. Cũng bởi vì như thế nên mới đem bùa hộ mệnh cho hắn, do đó thay hắn cầm một dao, chính mình trúng một viên đạn đạn ngay bụng phải vào bệnh viện. (ai cần chi tiết cụ thể, mời xem lại truyện Conan nha =)))

Khi đó, nhìn vẻ mặt Kudo vì mình mà thật lo lắng thì cảm thấy tất cả đều đáng giá. Mỗi khi nhìn thấy Kudo (cũng chính là Conan – lúc bị teo nhỏ rồi) là mỗi một lần thích hắn nhiều hơn, nhiều hơn nữa, luôn muốn cùng hắn thân thiết và gần gũi thêm một tí, nhưng không thể để hắn biết. Bởi vì trong lòng Kudo từ trước đến nay đều chỉ có Ran Mori.

Khát vọng của Hattori càng ngày càng mãnh liệt, biết rằng nếu để lộ ra tình cảm của mình, có thể sẽ bị hắn nhìn với ánh mắt sợ hãi khinh bỉ, đối với kết cục có thể lường trước như vậy thì phần tình cảm mênh mông này ngày càng trở nên áp lực kinh hãi, sắp đem Hattori bức đến muốn điên rồi.

“Bình tĩnh nào. Có cần đắn đo lâu như thế không? Đây không phải chuyện cậu chờ đợi đã lâu sao?” Thanh âm của KID kéo hắn quay về hiện tại.

Hattori hít sâu một hơi, trầm tĩnh lại, chậm rãi nói:

““Cậu nói là cuộc giao dịch, vậy điều kiện của cậu là gì?” Không ai nguyện ý làm ăn lỗ cả, hưởng chi là tên siêu đạo chích tinh quái muốn chết như hấn! (đương nhiên, KID đại ca chuyên môn làm ăn không vốn mà hưởng hết mà =))))))

“Điều kiện sao? Thứ tôi muốn cũng giống cậu.” KID nói xong còn cẩn thận nhìn phản ứng của Hattori.

“Cái gì! Ý cậu là.....Cậu nói cậu cũng muốn có được Kudo?”

“Đúng vậy. Tôi cũng thích cậu ta. Nếu thích đương nhiên muốn có được.”

“Cậu cũng thích..... vậy vì sao lại..... Cậu không phải hấn nên.....” Hattori đã kinh ngạc đến mức nói năng lộn xộn.

“Chính là bởi vì tôi thích cậu ta, mà cậu cũng thích cậu ta, cho nên mới cùng với cậu hợp tác, như vậy phần thắng mới nắm chắc một chút. Dù sao phải đoạt Kudo từ trong tay cô gái kia thật không dễ!”

“Nhưng Kudo chỉ có một, cho dù đoạt được, chúng ta làm sao chia? Đâu thể đem cậu ấy cắt làm hai chứ?” Hattori thực”Đơn thuần” hỏi.

“Chúa ơi!” Tên kia đau đầu rên rỉ, tự kỳ quái bản thân sao lại tìm tới tên ngu ngốc này, “Còn nói chia thể nào? Đương nhiên là cả chúng ta cùng có được! Dĩ nhiên không thể thực dùng dao đem người ta cắt ra thành hai phần!”

“Tôi chỉ dẫn đo một chút.”

Không phải độc hưởng, mà là chia đều, cái này phải cẩn thận cân nhắc mới được. =)))))).

“Cũng tốt, nhưng là phải nhanh. Bọn họ không phải đã sắp chế được thuốc giải rồi sao, cậu phải trước khi họ có thuốc giải mà cho tôi câu trả lời vừa ý.”

“Vì sao?”

“Đương nhiên là vì một khi ăn thuốc giải độc rồi khôi phục nguyên dạng, hấn sẽ lập tức quay về với Ran Mori chứ sao? Đương nhiên chúng ta phải nhanh hơn, hơn nữa càng nhanh càng tốt!”

Hattori cảm thấy nhân vật đang đứng trước mắt mình này thật không hổ là đạo chích làm cho cảnh cả thế giới đau đầu, tâm kế sâu, suy nghĩ sự tình thì cẩn thận toàn diện, không phải người bình thường có thể so sánh được.

“Biết rồi. Vậy làm sao liên lạc với cậu?”

“Cậu gọi số này đi.” KID đưa cho Hattori tờ giấy ghi số di động của mình, “Tôi đi trước, chờ câu trả lời hợp lý a.”

“Àn.”

Hattori nhìn KID dần dần đi xa, xiết chặt tờ giấy trong tay, hấn thật sự cần phải hảo hảo cân nhắc.

-0-

-0-

Amaterasu (Thiên Chiếu), Amaterasu-oomikami (– Thiên Chiếu Đại Thần/ – Thiên Chiếu Đại Ngự Thần) là vị thần mặt trời trong thần thoại Nhật Bản, và có lẽ là vị thần Shinto (Thần đạo) quan trọng nhất.

Bà cũng được cho là thủy tổ trực tiếp của Hoàng gia Nhật Bản và Thiên hoàng, những người tự coi mình là hậu duệ của thần linh.

-0-

Vụ án kế:

Hattori dùng một chút lực, đem Shinichi kéo vào trong ***g ngực, tay phải ôm lấy thắt lưng hắn, phòng ngừa hắn chạy trốn.

“Đừng trốn tôi! Làm ơn! Kudo, Đừng trốn tôi! Tôi chỉ là thích cậu mà thôi!”

3. Chương 3

Conan – Kha nam 03

Đây là sao? Hattori mờ mịt nhìn bốn phía. Chung quanh một mảnh trống trải, sương mù giăng từng tầng càng lúc càng dày, khiến không gian chung quanh càng toát lên cảm giác thần bí. Cách đó không xa, một người mặc Tây phục (vest) đang bước đi. Kia không phải là.....

“Kudo!”

Hattori đuổi theo, mà Shinichi thì quay đầu lại nhìn hắn một cái, rồi lại tiếp tục đi về phía trước đi.

Đây là sao? Cậu ấy đang trốn tránh mình sao?

Không kịp suy nghĩ sâu xa, Hattori theo phản xạ bắt lấy cánh tay Shinichi, “Cậu đang tránh mình sao? Vì sao?”

Shinichi cúi đầu không nói.

Đây chẳng phải là thừa nhận sao!

Hattori dùng một chút lực, đem Shinichi kéo vào trong lòng, tay phải ôm lấy thắt lưng hắn, phòng ngừa hắn chạy trốn.

“Đừng trốn mình! Làm ơn! Kudo, xin đừng trốn mình! Mình chỉ là thích cậu mà thôi!”

Sự kích động khiến Hattori mất đi lý trí, càng dùng sức ôm chặt Shinichi vào lòng, rồi cúi đầu, hôn nhẹ khắp mặt hắn, âu yếm tìm đôi môi, không chút do dự hôn lên. Khuôn lưỡi bá đạo luồn vào miệng Shinichi, cuốn lấy lưỡi hắn, dùng sức mút vào, tận hưởng sự ngọt ngào của người trong tim. Hai tay cũng vuốt ve bờ vai rồi chuyển dần xuống cởi khuy áo hắn.

Trong say sưa, áo khoác vest của Shinichi rơi xuống trên mặt đất, áo sơ mi bên trong cũng kéo phanh làm lộ ra da thịt trắng nõn mê người. Hattori mê man nhìn không chớp mắt làn da tuyết trắng trước mắt mình, nhanh chóng bị hấp dẫn thật sâu, thần trí của bản thân dường như bay mất, hai tay như trong vô thức vuốt nhẹ lên làn da trắng mịn của người yêu thương.

Nhẹ nhàng lướt qua hai điểm màu đỏ, chơi đùa, rõ ràng cảm nhận được khi được mình âu yếm, hai điểm đỏ lại càng căng đứng lên, Hattori vừa lòng cười khê. Cúi đầu, liếm nhẹ vào vành tai hắn.

Nhìn bộ dáng Shinichi tựa trong lòng mình đỏ mặt run rẩy đầy mê người, khiến cho dự vọng của Sắc lang Hattori trong nháy mắt càng tăng vọt, móng vuốt sói chậm rãi vuốt thuận theo đường cong của thân thể mê người, vẫn chậm rãi cởi bỏ đai lưng của Shinichi, rồi lại chậm rãi đem móng vuốt vói vào.....

“Kudo, mình muốn cậu!” Mình muốn âu yếm khối ‘lửa nóng’ của cậu, mình muốn phóng thích ‘nhiệt tình’ của cậu, mình muốn đi vào ‘mật huyết’ của cậu, mình muốn.....

“Tít..... Tít..... Tít.....”

“Rầm!”

Hattori chậm rãi mở mắt ra, lẳng lẳng nhìn chung quanh bốn phía, lẳng lẳng từ trên mặt đất đứng lên, tắt đồng hồ báo thức, ôm chần bông, một lần nữa leo trở lại lên giường, ngáy ngốc giữa đầu suy nghĩ trong chốc lát, bỗng dưng đờ ra, sau đó kéo quần lót xuống, cúi đầu nhìn vào trong, rồi sau đó lại ngẩng đầu lên, kinh ngạc ngây người, lớn tiếng khóc thét: “Chúa ơi! Không thể nào!”

Nghĩ tới Heiji Hattori ta mới 17 cái xuân xanh, thái độ làm người chính trực, tâm địa thiện lương, thân thể khỏe mạnh, có thể nói là trụ cột của quốc gia Không ngờ hiện tại sáng sớm bị mộng xuân!

Có phản ứng đến vậy cũng không tránh khỏi là quá mức khỏe mạnh a? Chẳng lẽ dự vọng của mình đối với Kudo đã nâng nôi đến mức bị mộng xuân để giải tỏa? Nhất định là do lời của tên KID hôm qua ảnh hưởng rồi!

Hattori nằm trên giường, hồi tưởng lại mỹ vị trong mơ của Shinichi. Hào đáng tiếc! Ở ngay thời điểm mấu chốt mà tỉnh lại, còn chưa làm được tới bước cuối cùng! Nghĩ một hồi, chỉ cảm thấy một dòng nhiệt lưu dừng mãi chảy xuống bụng, tập trung đến vị trí tiểu đê.

“Xong rồi! Bị KID hại thảm!”

Hattori bật ngồi dậy, trong mắt lóng lánh tia quyết tâm, xuống giường cầm điện thoại lên, bấm một dãy số.....

“Uy. (alô)” Từ loa truyền đến thanh âm của KID.

“Tôi là Hattori ” Hattori có chút khấn trương dùng sức nắm chặt điện thoại, “Chuyện lần trước cậu đề nghị, tôi đồng ý.”

“Nga.” Thanh âm thật bình tĩnh, không hề có chút kinh ngạc, giống như đã sớm biết Hattori sẽ quyết định như vậy.

“Nếu chúng ta đã là chiến hữu, cậu phải thể hiện một chút thành ý với tôi, cậu phải nói cho tôi biết thân phận thật.”

“Không thành vấn đề. Tôi gọi là Kuroba Kaito, đang học năm thứ hai của trường Trung học Minh Dã.” KID, cũng chính là Kuroba Kaito, lập tức báo tên thật.

“Ách?” Hattori sửng sốt, hẳn không ngờ KID lập tức thẳng thắn thông báo ngay tên thật như thế bây giờ tạm thời tin tưởng đó là thật đi.

“Tôi nói là tên thật a.” Kuroba Kaito dường như biết Hattori đang nghĩ gì, khẽ cười rồi nói, “Chúng ta từ giờ trở đi chính là đồng bạn, sau khi nguyện vọng đạt thành cũng coi như là người một nhà, đương nhiên phải thẳng thắn và thành khẩn cùng nhau. Chẳng lẽ đối với đồng bạn và người nhà còn muốn giấu diếm ngõ vực vô căn cứ lẫn nhau sao chứ?”

Nói đến thật tự nhiên, thật hợp lý, làm cho người nghe có cảm giác được tôn trọng, khiến Hattori càng thêm kiên định muốn cùng hắn hợp tác.

“Đối với chuyện đó, kế hoạch của tôi là như vậy.....” (lầm bầm lầm bầm =))))

“Có cần kịch liệt như vậy không?” Hattori đỏ mặt hỏi. Có cần thiết phải dùng tới mấy thứ kia không?

“Đương nhiên cần!” Kuroba Kaito khẳng định như đó là điều vô cùng hợp tình hợp lý, “Muốn hoàn toàn có được Kudo thì cần phải làm như vậy! Còn nữa, chẳng lẽ cậu không muốn nhìn bộ dáng diễm lệ của Kudo khi dùng mấy thứ đó trên người của cậu ấy sao? Không muốn nhìn thấy mị thái của cậu ấy khi dự vọng dâng lên mà mà mặt đỏ tim đập vô cùng quyến rũ ấy sao? Không muốn nghe tiếng thở dốc rên rỉ khó nhịn của cậu ấy khi lên cao trào sao?”

(Mị thái: phong thái đầy câu dẫn)

Một vài hình ảnh tuyệt vời thoáng hiện ra trong đầu Hattori từ những lời chất vấn của Kuroba. Muốn nhìn! Thật muốn nhìn a!

“Tốt! Cứ vậy đi!”

.....

Buông điện thoại, Hattori cố bình ổn trái tim đang đập kịch liệt.

Kudo, ta cuối cùng cũng sắp có được em!

-0-

Kuroba Kaito – Hắc Vũ Khoái Đầu –

-0-

-0-

Vụ án kẻ:

Hơn nữa ta cam đoan với người: người chỉ cần thử qua một lần sẽ yêu thích đến không thể buông tay, hiệu quả ‘bao’ người tuyệt đối vừa lòng!”

Thuyết phục hẳn! Nhất định phải thuyết phục hẳn! Tuyệt đối tuyệt đối phải thuyết phục hẳn! =)))) toàn super sắc lang

4. Chương 4

Conan – Kha nam 04

Thuốc giải sắp nghiên cứu thành công, mà dự cảm sắp có điềm xấu trong lòng Conan lại càng ngày càng mãnh liệt, luôn cảm thấy dường như sắp có chuyện gì đó sẽ phát sinh.

Loại cảm giác kỳ quái này khiến hẳn tâm thần không yên, vì dự phòng vạn nhất (đột biến), hẳn thuyết phục Hattori ở lại Tokyo thêm vài ngày, còn bản thân cũng ở lại nhà của Tiến sĩ Agasa. Conan không hề hay biết rằng yêu cầu này lại cực kỳ hợp ý Hattori.

Trong lòng Hattori tính toán: thời gian kế hoạch hành động sắp tới rồi, so với ở Osaka thì ở lại Tokyo sẽ tốt hơn. Như vậy không những đúng lúc nắm rõ tình huống sắp xảy ra tại đây, còn có thể kịp thời xử lý những tình huống đột phát bất ngờ nữa, hơn hết thấy là có thể ở bên cạnh người trong lòng mới thật sự là quan trọng nhất!

“Uy (alô), Kuroba phải không? Tôi là Hattori.” Hattori thừa dịp tất cả mọi người không chú ý, lén gọi điện thoại cho KID, “Ngày một sẽ hành động, Máy thứ cậu đề nghị đã chuẩn bị tốt hết chưa?”

“A, chuyện kia, chuyện kia a..... Ai nha! Tôi đã quên mất rồi!” Đầu kia điện thoại truyền đến tiếng kêu lo lắng của Kuroba. Trời! trận này đang trầm tẩm lên kế hoạch (bí mật, làm ngầm) thật hưng phấn vì sắp đem được ý trung nhân ôm vào lòng, thế mà lại quên mất chuyện gấp trọng yếu như thế.

“Còn kịp không? Bằng không bỏ mấy thứ đó đi.” Nói thật, mấy thứ kia chỉ mới nghe nói qua, lỡ như dùng sơ sẩy gì sẽ khiến cho Kudo đổi chuyện làm tình sinh ra ác cảm sẽ không tốt lắm.

“Sao bỏ được!” Kuroba kịch liệt phản đối.

Đừng giỡn chứ! bản thân đã sớm muốn nhìn hiệu quả của mấy thứ kia khi dùng trên người Kudo mà, sao có thể nói bỏ qua là bỏ qua được, bức rút chết mất! =))))

“Cậu yên tâm đi! Tôi tuyệt đối có thể kiếm đủ trước sáng mai! Hơn nữa tôi cam đoan: cậu chỉ cần thử qua một lần sẽ yêu thích đến không thể buông tay, hiệu quả ‘bao’ cậu tuyệt đối vừa lòng!” Thuyết phục hẳn! Nhất định phải thuyết phục hẳn! Tuyệt đối tuyệt đối phải thuyết phục hẳn!

“Vậy được rồi. Mọi thứ cứ theo kế hoạch chúng ta bàn trước đó mà tiến hành.”

“Không thành vấn đề!”

Buổi sáng hôm sau.

Tiến sĩ Agasa đang đọc báo buổi sáng, Conan cùng Hattori ở bên cạnh nhàn nhã uống trà.

Có một mẫu tin cảnh sự (tin tức liên quan đến cảnh sát, tội phạm hoặc vụ án) bắt mắt hấp dẫn sự chú ý của Tiến sĩ Agasa.

“Tân thế kỷ đạo tặc lại sang tân kỳ tích” (Ăn trộm của thời đại mới thì chuyển sang mục tiêu quái lạ mới!)

Đây là chuyện kỳ dị gì đây? Conan quay đầu nhìn về phía Hattori, Hattori cũng trả lại hẳn ánh mắt “Tôi cũng không biết a”.

Tiến sĩ Agasa cúi đầu thì thầm đọc tiếp: “Đêm qua, Tiệm Tình Thú Dụng T (***) bị trộm đột nhập. Điều khiến mọi người khó hiểu chính là, tiền và các vật quý đang chờ gửi vào két bảo hiểm lại không hề bị đụng đến, mà tất cả *** toy (Đồ chơi tình dục) cùng các thứ liên quan đến *** đều bị trộm sạch không còn thứ gì, gây tổn thất thảm trọng.”

Cầm Conan rút xuống thật lâu không thể khép lại, mà Hattori vừa mới uống một hộp trà, liền phun ra toàn bộ, cả hai đều là vẻ mặt si ngốc ra, thật lâu cũng chưa khôi phục.

Conan nghĩ thầm rằng: tuy nói thế giới to lớn, vô kì bất hữu (điều lạ gì cũng có thể xảy ra). Nhưng Nhã tặc xem tiền tài như cặn bã vẫn là lần đầu nghe thấy.

(Nhã tặc: nhã – tao nhã thanh cao tặc – kẻ trộm mà dù chê tiền thì Shinichi ca ca cũng không nên gọi là nhã tặc a, dù hấn chê tiền nhưng thứ hấn trộm toàn *** toy a, vậy ‘Nhã’ chỗ nào =))))))

Hattori thì tại trong lòng nói thầm: Chẳng lẽ là Kuroba làm sao? Hảo tiểu tử a! Khó trách hấn nói mình cứ yên tâm, nguyên lai là hấn dùng loại phương pháp ‘khẩn cấp’ này. Thật đúng là người thế nào thì sẽ nghĩ biện pháp thế ấy! Bất quá làm tới mức này cũng quá khoa trương a, trộm sạch cả tiệm!!! =))))

Ta ngày mai sẽ đến mang đi Hồi Sinh Chi Hoàn. (Thuốc hồi sinh Hoàn: thuốc vo dạng viên tròn)

Quái đạo KID.

Conan trừng mắt trước bức ‘thư báo trước’, “‘Hồi sinh chi hoàn’? Đó là thứ gì?” Ngắc đầu nhìn Tiến sĩ Agasa, “Tiến sĩ, bác có thứ đó sao?”

“Nếu có, ta đã sớm thành tỷ tỷ phú rồi, còn cần phát minh các thứ khác sao?” Tiến sĩ Agasa cũng thật hoang mang gãi gãi cái đầu không-hề-còn-tóc.

“Có khi nào là món đồ nào đó mà Tiến sĩ đã phát minh ra không?” Hattori đưa ra nghi vấn.

“Àn, có thể vậy a.” Conan tán thành gật đầu, “Tiến sĩ có phát minh ra thứ gì mà tên gọi hay công hiệu giống như vậy không?”

“Không có.”

“vậy là thứ gì đây?” Conan nhìn về phía Hattori.

Hattori nhún vai, “Chuyện lần này coi bộ có chút phiền phức đây, ngay cả đối phương muốn trộm thứ gì, chúng ta cũng không biết, chỉ sợ khó lòng phòng bị.”

“Àn, mặc kệ vậy, hôm nay trước tiên nghỉ ngơi dưỡng sức, ngày mai đề cao cảnh giác là được.”

“Ta đi nói với Ai chan (Haibara) một tiếng, nhắc nó nên ở trong phòng.” Tiến sĩ Agasa nói xong, liền đi vào phòng thí nghiệm.

Hattori thì xoay người đi ra ngoài cửa.

“Hattori, khuya như vậy rồi, cậu còn muốn đi ra ngoài sao?”

“Mình đi ra ngoài hít thở không khí trong lành một chút, sẽ về ngay thôi, cậu đi ngủ trước đi.”

Conan trầm ngâm nhìn hướng Hattori biến mất, có chút đăm chiêu: gần đây Hattori có chút là lạ, dường như có tâm sự gì đó, mấy ngày nay cứ luôn bận rộn, mình vẫn chưa kịp hỏi hấn nữa, chờ qua ngày mai rồi hỏi sau thôi.

Conan cùng Hattori ngồi ở trong phòng khách cảnh giới, Tiến sĩ Agasa thì đang cùng Haibara chế tạo thuốc giải đến giai đoạn cuối cùng. Không bao lâu sau, hai người từ phòng thí nghiệm đi ra, trên mặt tươi cười. Không ngoài một sự kiện thuốc giải đã nghiên cứu chế tạo thành công.

“Hoàn thành.” Haibara đi đến trước mặt Conan, vươn tay, trong lòng bàn tay là một viên thuốc màu đỏ.

Lúc này lực chú ý của mọi người đều tập trung vào viên thuốc, không ai nhìn đến trong mắt Hattori chợt lóe qua tinh quang (tia sáng) (tia sáng âm mưu a =))))). Ngay khi Conan định nuốt viên thuốc thì một viên đạn khói bất chợt không tiếng động lăn tới chân mọi người, khói mù trong nháy mắt tràn ngập mù mịt cả phòng.

“KID!” Conan biết KID đã vào phòng này, nhưng đang ở giữa khói mù, cái gì cũng nhìn không thấy.

Chỉ nghe “A”, một tiếng thét chói tai vang lên

“Haibara!”

“Ai chan!”

“Kudo, không ổn! Thuốc giải bị trộm rồi!”

“Cái gì?!”

Khói tan, trước mắt lại một sáng lên. Nhờ ánh sáng này giúp Conan phát hiện ngoại trừ thuốc giải biến mất, còn có Heiji Hattori.

“Chẳng lẽ ‘Hồi Sinh Chi Hoàn’ chính là ám chỉ thuốc giải sao?”

“Đúng vậy. Kudo uống thuốc giải sẽ khôi phục hình dạng, đây chẳng phải coi như ‘Shinichi Kudo sống lại’ sao?” Haibara bình tĩnh nói, “Tôi không rõ chính là tại sao ngay cả Hattori cũng biến mất? Đi bắt KID sao?”

“Chúng ta bị lừa.” Conan phẫn nộ nói, “Người vừa rồi căn bản không phải Hattori, mà là KID giả dạng. Hắn cải trang thành hình dáng Hattori, thật dễ dàng mà lấy được thuốc giải. Hattori thật có thể đã bị hắn nhốt ở đâu đó rồi.”

Nhưng sao KID lại biết có thuốc giải chứ? Hơn nữa, sao hắn biết thời gian chính xác mà thuốc giải được nghiên cứu thành công? Còn Hattori thông minh như vậy sao có thể dễ dàng bị KID bắt chứ? Nghi vấn chẳng chịt lượt lờ trong đầu Conan, khiến hắn nghi hoặc mãi không thôi, cứ cảm thấy có gì đó thật kỳ lạ.

“Hiện tại tính sao đây?” Haibara bất đắc dĩ hỏi, “Tôi chỉ làm một viên thuốc giải đó thôi.”

Conan sững sốt, trong mắt nhanh chóng tràn đầy ý chí chiến đấu, “Vậy nghĩ biện pháp bắt được KID là xong, tìm cả Hattori cùng thuốc giải.”

KID, ta còn chưa tìm ngươi, ngươi lại tự tìm tới cửa nhà ta tróc, lần này ta nhất định phải ‘mời’ ngươi đi ăn thử cơm tù!

-0-

Trong truyện, Tiến sĩ Agasa thường gọi Haibara một cách thân mật là Ai chan (Tiểu Ái)

(chan: người Nhật dùng để gọi các cô bé hoặc những người thân hoặc bạn thân mà là nữ giới và còn trẻ).

Haibara Ai – Khôi Nguyên Ai –

– Haibara: cánh đồng màu xám

– Tên của Haibara được Tiến sĩ Agasa đặt là Ai – Ái – – (yêu thương)

– Nhưng Haibara đã chọn từ Ai – Ai – – (Bi ai, đau buồn) để phản ánh số mệnh của mình.

-0-

KID – Cơ Đức –

-0-

Vụ án kế:

KID hai tay ôm khuỷu tay đứng dựa ở cửa, trên người vẫn là một thân lễ phục màu trắng, chỉ có áo choàng đã được cởi ra.

“Ngươi sao vẫn còn mặc loại quần áo này?” Hattori có chút bất mãn.

“Ta mặc như vậy sẽ suất (đẹp trai) hơn. Dù sao sắp lập tức cởi ra, còn thay chỉ cho phiền.” =))))))

5. Chương 5

6. Chương 6

Conan – Kha nam 06

“Không cần hoài nghi, chính là như cậu nghĩ a.” Hattori thấp đầu, không dám nhìn ánh mắt Conan.

Bởi vì hắn biết trong đôi mắt trong suốt sáng lạn kia, lúc này nhất định tràn ngập bi thương là bi thương do bị phản bội, mà nỗi bi thương kia là do hắn cùng Kuroba tạo thành.

Kuroba vỗ vỗ bả vai Hattori, nhỏ giọng trấn an hắn: “Có thương tổn là đương nhiên, nhưng là ngắn ngủi thôi, tương lai không lâu nữa, chúng ta sẽ có được vui vẻ sung sướng a.”

Hattori gật đầu, khi hạ quyết tâm thẳng thắn nói ra tâm ý với Shinichi, khi đáp ứng cùng hợp tác với Kuroba, hắn đã biết sẽ phải trải qua quá trình như vậy.

“Ư..... Đau quá.....” Được hiệu phát tác, thân thể đau đớn bị như xé nát da thịt, xương cốt như muốn tan chảy. Conan thống khổ bầu vào ***g ngực.

Kuroba cùng Hattori lo lắng quay quanh bên cạnh, nhìn bảo bối trong tim đang thống khổ như thế, khiến bọn họ đau lòng không thôi. Nếu có thể, bọn họ đều hy vọng có thể thay Shinichi chịu đựng sự thống khổ này.

“A a.....” Conan cuối cùng không chịu nổi mà hôn mê bất tỉnh.

Hattori lấy khăn mặt đến, ôn nhu lau mồ hôi trên mặt Shinichi Kuroba thì nhẹ nhàng cởi áo ngủ trên người hắn, hy vọng có thể giảm bớt nhiệt độ quá cao trên người hắn.

“Kuroba! Mau nhìn!” Hattori đột nhiên kêu hắn, Kuroba ngẩng đầu, thấy khuôn mặt Conan chậm rãi thay đổi, hình hài thân thể cũng từ từ dài ra..... Một lát sau, một gương mặt thanh tú tuổi nhũ xuất hiện trước mắt hai người.

Shinichi Kudo đã trở lại.

Hattori cùng Kuroba mở to hai mắt nhìn, chớp cũng không hề chớp, người bọn họ âu yếm yêu thương sâu đậm đang ở ngay trước mắt, thân thể trắng nõn ngây ngô phát ra mùi lực mê người, thật muốn ăn sạch nga! Bất quá bây giờ còn chưa được, người yêu còn chưa tỉnh, phải cố mà nhịn xuống.

Cho nên, Shinichi thân ái, mau tỉnh lại đi cưng!

Cuối cùng, dưới sự chờ đợi của hai con lang Nhật Bản đói khát đã lâu, Shinichi từ từ mở mắt. Nhìn năm ngón tay thon dài của bản thân, là thon dài a, không phải nhỏ bé xinh xắn như Conan nữa, trong lòng có chút trấn an, cuối cùng cũng biến trở về, là vĩnh viễn a, sẽ không lại bị biến trở về thành Conan nữa a.

Bố trí trong phòng không quen thuộc, khiến hắn nhớ ra mình bị phản bội, bị bắt tới nơi này. Một trận đau nhói xốt xa dâng lên, là xảy ra chuyện gì? Có phải là hậu di chứng do ăn thuốc giải vào không?

Biểu tình của Hattori cùng KID khiến hắn cảm thấy thật kỳ quái, hai người bọn họ đã gặp chuyện gì? Sao vẻ mặt lại cao hứng như thế, hơn nữa, ngoài vui mừng, lại còn mang cả áp lực thống khổ? Ánh mắt nhìn mình thì thật nóng rát, giống như dân chạy nạn Châu Phi nhìn thấy được vệt nước. =))))

Nghĩ mãi không ra vì sao, chỉ biết là mình không thích loại cảm giác này chút nào. Quên đi, mặc kệ, hiện tại trọng yếu hơn là có chuyện muốn hỏi họ.

“Hai người sao lại hợp tác nhau? Sao phải trộm thuốc giải? Lại vì sao bắt tôi tới đây?”

Thân người Kuroba hơi nghiêng nghiêng về phía trước, “Vì cùng có khát vọng mãnh liệt với một thứ cực kỳ quan trọng, nên khiến chúng tôi phải hợp tác với nhau.”

“Là thứ gì?”

“Cậu thật sự muốn biết sao? Đừng trách tôi không nhắc nhở, cậu sẽ không thích đáp án này đâu.” Cảm giác đùa bốn người trong lòng thật vui a, khó trách nhiều người thích làm như vậy! Tinh thần thật dễ chịu!

“Bớt nói nhảm! Nói mau!” Sao lại có cảm giác đang bị trêu đùa? Trước kia đã cảm thấy tên này thật hư hỏng, hiện tại lại càng xác nhận KID là thật sự là đại hư hỏng bại hoại! (tác giả dùng chữ ‘phôi đản’: trứng thối/đồ bỏ đi, nhưng ta không thích nên sửa lại là bại hoại a, nghe bá đạo hơn =))))))

“Nếu cậu đã muốn biết như thế, tôi đây liền nói cho cậu biết.....”

“Kuroba!” Hattori muốn ngăn cản, hẳn chưa muốn hiện tại liền nói cho Shinichi biết.

“Không sao, dù sao sớm muộn gì cũng phải biết.” Kuroba cười cười tỏ vẻ không sao đâu, lại chuyển sang Shinichi, “Thứ cả hai chúng tôi đều khát khao có được chính là Cậu.”

Shinichi sửng sốt, “Tôi?” Hẳn tự nhận thông minh, nhưng sao nghe không hiểu KID đang nói gì a?

“Muốn tôi? Giúp trộm đồ hả? Đừng mơ! Hattori, tôi thật không ngờ cậu cư nhiên lại cùng KID thông đồng làm vậy, sao cậu lại sa đọa đến như vậy chứ? Bây giờ trở thành Đạo tặc luôn rồi!”

“Rầm!”

Hattori cùng Kuroba song song té ngã trên mặt đất, không cần hỏi trời xanh. Bọn họ cũng đều biết Shinichi thương yêu của họ vô cùng ngu ngốc trong mặt tình cảm, nhưng không hề nghĩ tới hẳn lại ngốc đến nông nỗi này!

Thừa dịp còn chưa tạo thành hiểu lầm sâu hơn, Kuroba lập tức nói rõ: “Không phải muốn giúp trộm đồ! Những việc chúng tôi làm, tất cả đều là bởi vì chúng tôi yêu em!” Nghĩ nghĩ gì đó, rồi lại bổ sung thêm một câu, “Là yêu như tình nhân yêu nhau a.”

Đáp lại hẳn chính là sự lặng yên, chờ đợi, rồi lại tiếp tục lặng yên, đợi lát nữa, vẫn là lặng yên.....

Shinichi bị dọa choáng váng, mà lại không thể tưởng tượng được chính là sự đau đớn đọng lại trong ngực trước kia, bây giờ lại đột nhiên biến mất không chút tăm hơi.

Sau một lúc lâu mới ngậy ngốc toát ra một câu: “Tôi..... Tôi là nam.”

Nói xong đã muốn cắn luôn đầu lưỡi mình cho rồi, câu này không phải vô nghĩa sao! Không phải nam, chẳng lẽ có thể là nữ sao? Uống phỉ ta thông minh như vậy, sao lại có thể nói ra lời ‘thiếu đường chất’ như thế chứ.

“Chúng ta đương nhiên biết ngươi là nam, nhưng nếu đã trót yêu, chúng ta cũng hết cách a.”

Đang nói gì vậy trời! Một bộ dáng thật bất đắc dĩ, có cần thích ta đến như vậy không? Ta nổi tiếng vậy sao! Không đúng không đúng! Hiện tại không phải thời điểm suy nghĩ mấy loại chuyện này.

Shinichi điều chỉnh tâm tư cân bằng lại, xác định lại mục tiêu, bắt đầu hướng phía KID cố gắng: “Tôi không phải đồng tính luyến ái!”

“Chúng tôi cũng không phải, chẳng qua người bọn tôi yêu cũng chính là em, lại trùng hợp là nam mà thôi.”

“Tôi đã có người trong lòng.”

“Ran Mori chứ gì? Không sao, chúng tôi sẽ làm em đem tình cảm em đối với nàng chuyển sang trên người chúng tôi.”

“Tôi..... Tôi không yêu hai người!”

“Không sao cả, sau này yêu là được.”

-0-

-0-

Vụ án kết:

“Buông ra! Hai người các ngươi đến tột cùng là muốn làm gì?”

“Đương nhiên là làm tình!”

Hai người lộ ra chiêu bài tươi cười của sắc lang.

7. Chương 7

Kha nam 07

KID là binh đến thì chặn, nước đến thì ngăn, chọc Shinichi tức giận đến trừng mắt học máu. Hattori đứng ở một bên, mừng rỡ thưởng thức bộ dáng đáng yêu của Shinichi khi tức giận cả người đỏ bừng lên.

“Được rồi, vấn đề em có yêu thích chúng tôi hay không, sau này sẽ thảo luận lại, hiện tại chúng ta phải làm một chuyện khác.”

“Chuyện gì?”

“Em sẽ biết ngay thôi.”

Trường kỳ đói khát khiến Kuroba khẩn cấp muốn chấm dứt đề tài này, để có thể ngay lập tức mà ăn no nê. Mỹ thực ở trước mặt, ai không ăn là ngu ngốc!

Lời hăn khiến nhân tình Hattori sáng lên, cuối cùng đã bắt đầu rồi.

Shinichi thật khẩn trương nhìn hai người trước mắt, hăn không biết sẽ phát sinh chuyện gì, nhưng hăn có dự cảm là bản thân sẽ không thích.

Ánh mắt Hattori cùng KID làm cho hăn cảm thấy sợ hãi, ánh mắt trắng trợn dường như đang nhìn hăn không mặc quần áo. Theo bản năng che lại trước ngực, cảm giác trống không khiến Shinichi nghi hoặc cúi đầu, Gì? Quần áo đâu? Lúc này lại cảm thấy ánh mắt hai kẻ kia lia trên người mình càng thêm thiêu đốt, Shinichi lập tức kéo chăn lên che khuất thân thể, thẹn quá hoá giận nói: “Quần áo của tôi đâu? Mau trả lại cho tôi!”

“Không, cái đó không quan trọng, dù sao trong chốc lát nữa cũng phải cởi ra.”

Cởi?

“Mấy người rốt cuộc muốn làm gì?”

Hàn ý nhẹ nhàng nảy lên trong lòng, Shinichi không khỏi rụt lui về phía sau. Tuy nói hiện tại Hattori cùng KID là đang cùng một chiến tuyến, nhưng so ra, cả người phát ra tà khí dày đặc chính là KID, uy hiếp kinh khủng hơn so với Hattori, khiến Shinichi cảm thấy sợ hãi.

A! Thực dọa người! Một đối thủ nguyên bản cùng mình thế lực ngang nhau, hiện tại thế nhưng làm cho mình cảm thấy sợ hãi. Không được! Sao có thể uất ức như thế chứ! Nghĩ vậy, tay phải mạnh mẽ đâm về phía mặt KID, rất muốn ‘thụ’ cho hăn một đầm bầm mắt.

Cho dù là thân thủ nhanh nhẹn như Kuroba, nhưng đối với một nắm đầm thành linh bất ngờ và ở khoảng cách gần như vậy cũng chỉ có né thoát ngay trong đường tơ kẽ tóc, Hattori đứng bên cạnh lập tức nắm lấy tay Shinichi, dùng lòng bàn tay bao nắm đầm của hăn lại, cũng để chặn phản kích tiếp theo, tay trái Shinichi cũng bắt đầu ra đòn cự lại.

Tại sao mình vừa ra tay đã bị chế trụ chứ, Shinichi dùng sức giãy dụa, muốn rút hai tay đang bị nắm chặt trở về, nhưng mặc kệ hăn dùng lực mạnh thế nào, bàn tay của Hattori cứ tựa như hai gọng kềm bằng thép, chặt chẽ khoá cổ tay hăn lại. Cổ hết sức giãy dụa, bất quá chỉ khiến trên cổ tay hiện lên hai vết đỏ mà thôi. Chấn trên người vì hăn cứ vịn vịn mà tuột xuống tới thắt lưng, khiến lộ ra phần lớn ‘cảnh xuân’.

“Đừng uống phí khí lực. Trừ phi mình chủ động buông ra, nếu không, cậu rút tay không ra nổi đâu.” Bản thân Hattori nhiều năm luyện kiếm đạo không phải là hư danh, lực tay thật sự là cực kỳ mạnh.

Shinichi phần nộ trừng mắt Hattori, “Buông tay!”

“Thật xin lỗi, nhưng không thể.” Hattori vừa nói vừa nghiêng răng nghiêng lợi. Trời biết đáng về hấp dẫn trước mắt khiến hăn này giờ khó khăn không chế bản thân đến mức nào.

Mắt thấy không thể thuyết phục bằng lời rồi, Shinichi liền vận dụng chiêu thức trong quân đội, mượn lực từ Hattori, hai cổ tay tì vào bàn tay Hattori, nghiêng thân thấp xuống một chút, chân phải mạnh đá về hướng KID, nhưng KID lại sớm có phòng bị, nhanh chóng chụp lấy mắt cá chân Shinichi.

“Aizzz! Sao cứ không ngoan như vậy nha? Vốn đang nghĩ phải ôn nhu một chút, nhưng hiện tại không được trách ta nha!” Kuroba ‘không nề hà’ nói, hai tay liền dùng sức kéo, đem Shinichi đẩy ngã trên giường, “Hattori, cậu tới ngăn cậu ta lại, chờ tôi đem công cụ ra đây.”

“Được.” Hattori leo lên giường, thân thể dán trên người Shinichi.

“Buông ra, Heiji Hattori!”

“Mình nói rồi, không thể!”

Chấn trên người Shinichi bị hấn vụn vụn mãi nên hiện thời đã tạm ‘rời vị trí công tác’, bây giờ có thể nói là trần như nhộng. Khi tiếp xúc gần như thế, Shinichi bất chợt nhận ra khối ‘lửa nóng’ chạm vào ngay bên đùi mình.

“Hả!” Hít vào một hơi thật sâu, Shinichi đơ ra mà nhìn Hattori, thân là nam nhân, hấn đương nhiên ‘đó-là-thứ-gì’.

“Nè, đừng dùng ánh mắt hấp dẫn như vậy mà nhìn mình, mình sẽ chịu không nổi a.”

Kuroba từ dưới giường lôi ra một cái rương, từ bên trong lấy ra mấy cái còng tay đặc chế, chọn ra hai cái có đường kính lớn một chút, đem hai chân Shinichi đang bị Hattori áp chế không động đậy nổi, kéo tách hai chân ra rồi khoá vào khung hoa văn bên giường. Chiều dài dây xích nối với bộ còng không ngắn quá, khiến hai chân Shinichi có chút tự do, nhưng lại không cách nào khép lại.

Sau đó, lại dùng còng tay khoá cổ tay lại, móc lên phần khung hoa văn trên đầu giường, cứ như vậy, hai tay Shinichi cũng bị kéo cao qua đầu, khoá tại đầu giường.

Shinichi cố gắng vụn vụn thân thể, nhưng không cách nào giãy ra khỏi cái còng tay đặc chế đó, cứ giãy dụa khiến dây xích va vào nhau, vang lên những âm thanh thanh thúy, càng khiến tâm hai con sói đối ngửa ngáy thêm.

“Thả a! Hai người đến tột cùng là muốn làm gì hả?”

“Đương nhiên là làm tình.”

Hai người cuối cùng cũng chờ tới ‘bữa tiệc lớn’, liền lộ ra chiêu bài tươi cười của sắc lang.

“Không! Mấy người điên rồi! Mau thả tôi ra!”

“Shinichi thân ái cưng ơi, an phận một chút nào. Nếu làm bị thương da thịt xinh đẹp kia của cưng, cho dù là do bản thân cưng làm thì tôi cũng sẽ không tha thứ a.” Kuroba nhẹ nhàng xoa xoa gương mặt mềm mại của Shinichi, mặc dù miệng đang cười, nhưng trong ánh mắt lại không có ý cười, ngữ điệu dường như thoải mái nhưng đâm vào tai lại khiến cả người Shinichi run lên.

“Sao cưng phát run vậy? Có lạnh không? Không sao, chúng ta rất nhanh sẽ làm cưng nóng lên.” Trời biết hấn muốn gọi người này là cưng ơi đã bao lâu rồi. Bảo bối, đừng mong trốn thoát.

Lời nói thật sởi lởi thân thiết, tựa như lời đe dọa vừa rồi không phải từ hấn nói ra vậy, Kuroba bây giờ lại biến trở về bộ dáng xấu xa kia. Hấn cùng Hattori lấy vận tốc ánh sáng cởi sạch quần áo trên người, chậm rãi hướng tới gần bên giường Shinichi.

“Không..... Đừng qua đây!..... Tránh ra!”

“Shinichi, cậu thật nháo loạn!” Hattori cúi đầu, dùng miệng của mình chặn hấn lại, đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm lên đôi môi hồng mịn, thật ngọt ngào a, so với thời điểm làm trong mộng, hương vị còn tốt hơn nhiều. (đương nhiên a)

“Ư.....”

-0-

-0-

Vụ án kết:

“Thật đặc nha! Cưng tích thật lâu rồi hử?” Kuroba liếm liếm tinh nhũ (nhũ: dạng sữa) màu trắng trên tay...

8. Chương 8

Conan – Kha Nam 08

Shinichi muốn mở miệng ngăn cản, lại bị đầu lưỡi giảo hoạt thừa cơ xâm nhập vào, lưỡi đến bên miệng rồi chưa kịp nói đã bị chặn trở về.

Đầu lưỡi bá đạo ở trong khoang miệng tàn sát bừa bãi, mỗi một chỗ mềm mại bên trong, một chút cũng không buông tha. Cuốn lấy cái lưỡi hồng hồng ngọt ngào trốn tránh chung quanh, cuồng loạn mút vào, yêu cầu cùng chính mình hưởng thụ nụ hôn. Hơi thở hai người hoà hợp cùng một chỗ.

“Ư.ư...” Shinichi thống khổ rên rỉ, hẳn chưa bao giờ bị người khác hôn qua như thế. Không, phải nói đây là nụ hôn đầu tiên của hắn nha, ngay cả cơ hội để thở cũng có, hắn căn bản không kháng cự được sự xâm lược điên cuồng của Hattori trong vòng miệng non mềm của mình.

Ngay khi hắn sắp không chịu nổi, Hattori ‘rất có lương tâm’ buông hắn ra.

Nhìn công Shinichi cả khuôn mặt đỏ hồng, từng ngậm từng ngậm lưỡi mạng hít thở, Hattori cùng Kuroba nhìn nhau cười, bảo bối của bọn họ thật sự là rất đáng yêu!

Thật vất vả bình ổn hô hấp lại, Shinichi xấu hổ và giận dữ trừng mắt liếc Hattori, “Heiji Hattori! Cậu sao có thể hôn mình như vậy chứ! Cậu đến tốt cùng nháo (quậy) đủ chưa hả?”

“‘nháo’? Shinichi a, mình là thật lòng a, thật sự rất thích, rất thích cậu. Mình muốn hôn cậu, đã muốn thật lâu, lâu đến sắp điên rồi. Shinichi, cậu là một người lý trí, cậu nói cho mình biết mình nên sao vậy bây giờ?”

“.....” Shinichi thật kinh ngạc khi nghe lời thổ lộ của Hattori, vẫn biết Hattori luôn đối với chính mình rất tốt, mà trời mới biết phía sau những cử chỉ tốt đẹp đó không ngờ còn bao hàm thứ tình cảm vượt quá tình bạn.

Lặng yên ngẩn ngui, Hattori lần thứ hai cúi đầu, hướng về phía cổ Shinichi.

“Ân..... Không..... Dừng tay..... Hattori, KID.....”

Lúc này, tay của Kuroba đang xoa đùi hắn, rồi chậm rãi hướng về phía trước mà sờ soạng, mặc cho Shinichi run rẩy, đôi tay hướng về phía ‘phần thân’, cầm lên....

“A..... Buông tay.....” ‘Trung tâm mẫn cảm’ bị lọt vào ‘tập kích’, muốn giãy dụa, nhưng không thể động dậy chút nào, chỉ có thể mặc hắn đem ‘khối yếu ớt’ của mình thưởng thức như món đồ chơi.

“Gọi tôi Kaito. Tên của tôi, Kuroba Kaito.” Tăng thêm lực đạo, xoa nắn cao thấp, cảm giác ‘nó’ ở trong lòng bàn tay mình dần to ra.

“A..... ân.....”

Những nụ hôn của Hattori rơi xuống vùng cổ, hầu kết, ngực, cuối cùng dừng lại ở ‘quả đỏ’ trước ngực. Liếm lộng, mút vào, cắn nhẹ nhẹ, đồng thời tay cũng không quên âu yếm ‘quả đỏ’ bên kia.

“Không..... đừng..... ư.....”

Ngón tay bướng bỉnh vuốt ve lặp đi lặp lại, vừa xoa đầu nhũ một vòng rồi lại kéo nhẹ, kích thích tạo nên làn khoái cảm mãnh liệt, nước mắt không tự chủ được, đọng trên khoé mi long lanh.

“Dừng..... dừng tay..... a..... ư..... đừng.....” Muốn hai tên trước mắt dừng lại, lại không hề hay biết bản thân lúc này, hai mắt nhắm lẹ, bộ dáng yếu ớt kích thích thật mạnh vào thị giác hai con lang kia, khiến dục vọng của lưỡng lang càng thêm tăng vọt, động tác âu yếm càng thêm ra sức.

Shinichi sau một trận run rẩy, trong cao trào phóng thích ra.

“Thật đặc nga! Cũng tích thật lâu rồi hử?” Kuroba liếm liếm tinh nhũ (nhũ: dạng sữa) màu trắng trên tay..., thấy biểu tình chịu nhục của Shinichi, cười nói, “Cũng cũng đến nếm thử một chút hương vị của chính mình đi.”

“Không..... a.....”

Vô lực kháng cự, bị Kuroba hôn, đồng thời cũng thử rồi hương vị của chính mình, là chua sót, giống như tâm tình của bản thân lúc này.

“Không..... ư.....”

Bản thân tại đây bị hai tên hồn dẫn vô về chơi đùa, chẳng những có cảm giác, thể nhưng còn đạt tới cao trào. Thật sự là cảm thấy thật hổ thẹn! Shinichi nhắm mắt lại, trong lòng vô cùng oán hận bản thân thật vô dụng.

Đột nhiên, ‘nơi-không-thể-tưởng-tượng-nổi’ kia truyền đến từng trận từng cảm giác vuốt ve.

“A.....” Mạnh mở mắt ra, hoảng sợ nhìn Kuroba. Không phải đã xong sao? Sao hắn còn.....

“Còn chưa xong đâu cưng, Shinichi thân ái, hiện tại chỉ là vừa mới bắt đầu thôi. Bất quá như vậy dường như hơi bất tiện cho cưng, nếu cưng không ngại, chúng ta nên điều chỉnh tư thế một chút nha.” Nhìn qua thì như mang ngữ khí trưng cầu ý kiến, nhưng lại lộ cường thế (khí thế mạnh mẽ) không để cho cự tuyệt.

-0-

-0-

Các tềnh iu ơi, trong file Kha Nam ta down trên S thì chương H chính thức (cái chương lần đầu H của 3 anh) bị xoá nên ta lang thang sang web Trung lục tung lên, down file nào về cũng thế. Những web chính thống được đăng, thì kèm theo câu này:

...

.com/articlepage/28299/index.html

Chương chứa thông tin không hợp pháp (ý là quá người lớn, quá trần trụi) bị hệ thống tự kiểm tra sách quét (scan), bị nghi ngờ có chứa các thông tin bất hợp pháp, tạm thời xoá bỏ không hiển thị, chờ đợi đợt kiểm duyệt sau ...

Nếu bạn là tác giả, hãy vào .com/articlepage/28299/index.html xem, sau đó có thể kiểm tra, xem, hay chỉnh sửa chương của bạn!

Là vậy đó, mới đầu ta đau đớn khôn cùng vì không có chương ‘lần đầu tiên’, vật vã mãi, may là cuối cùng tìm ra chap H bị thiếu do một tác giả khác là Mộc Tử Trầm Miên viết. múa

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/dong-nhan-conan-kha-nam-conan>